בית אהרן — תצוה

ואתה תצוה את בני ישראל וגו'. איתא במדרש. זש"ה תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך תכסוף וכו'. הקב"ה זן את כל העולם ומבקש ממנו את קרבני לחמי וכו'. הקב"ה מאיר לכל העולם ואמר ואתה תצוה וכו' ועוד הרבה כהנה הוי למעשה ידיך תכסוף. ע"כ:

דיבר הרב ז"ל הרבה בזה. ואמר למעשה ידיך. שהקב"ה מתאווה למעשה ידי התחתונים שיהיה הכל על ידיהם. (חסר) ואח"כ פתח הרב ז"ל ואמר

ואתה תצו"ה את ב"י. תצוה. ל' צוותא. היינו להתחבר את ב"י. כיצד. ויקחו אליך שיתייחדו אליך. שמן זה חכמה. זית זה המקום שממנו נמשך החכמה. ז"ך. אלו כ"ז אותיות התורה ועוד זך שיהיה מזוכך. כתית למאור. אמר בשם אביו ה"ק אדומו"ר זצוק"ל. שצריך לכתת עצמו היטיב ואז יאיר לו. והפועל יצא מזה

להעלות נר תמיד. שיהיה האור אצלו תמיד. כי לפעמים נחשך אצל האדם ב"מ וזה נמשך מתוך היצה"ר. ויש אופן אחר שהחושך אינו מצד היצה"ר רק שמראין לו כן והוא מסך מבדיל כדי שישבר המסך ויאיר לו ביותר וזהו עיקר השלימות וזה נקרא כתית כו' וזה אינו רק בעובד מצד החכמה והשכל אזי לפעמים נפסק הדבר אבל בעובד מצד האמונה זה אין לו הפסק כי האמונה הוא תמידית. וזהו להעלות נר תמיד שיהי' האור בתמידות שיהיה עליה להנר. והנר הוא נר מצוה ותורה אור והנר הוא כללי. הגם שלפי המדרש נר הוא פרט ואור הוא כלל עכ"ז נר כולל כמה פרטים. הכלי המחזיק השמן והפתילה והאור שע"ג הפתילה וזהו כי נר מצוה ותורה אור. אור הוא בלי הגבלת כלי. ודרך חיים. הוא דרך לחיים:

באהל מועד. אוה"ל הוא ל' הארה כמו בהל"ו נרו. מועד שהוא לפעמים ואינו בקביעות. יערוך אותו אהרן ובניו. שצריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה מאיליה. היינו שצריך ליגע עצמו בעבדות עד שתהא שלהבת עולה מאיליה. כי ממילא יעלה התלהבות ולא שיכוין לזה. ולא כהחסידים השוטים המחפשים ומצפים להתלהבות. רק שצריך לעמול בעבדות והשלהבת תעלה מאיליה. וז"ש יערוך אותו אהרן ובניו מערב עד בוקר. מערב היא בחי' חשכות. עד בוקר. שיאיר לו. חוקת עולם לדורותם מאת ב"י. היינו שיאיר לו בתמידות לדורותם מאת בני ישראל:

וזה הדב"ר אשד תעש"ה להם. זה הדב"ר הוא הדיבור שצריך לראות שגם הדיבור יהיה עשי'. היינו לקדש את הדיבור שלא ידבר ח"ו ליצנות ורכילות ולה"ר ודברים בטלים. וכשהדיבור מקודש כמו שצריך אזי נקרא הדיבור ג"כ עשיה ונעשה ע"י הדיבור כל מה שצריך להעשות בהעליונים וכתיב בדבר י"י שמים נעשו: